

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 666/2024
29.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Игора Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 485/22 од 07.12.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 98/23 од 08.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Игора Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 485/22 од 07.12.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 98/23 од 08.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 485/22 од 07.12.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и седам месеци. Истом пресудом од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 98/23 од 08.06.2023. године одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Крагујевцу и браниоца окривљеног а пресуда Основног суда у Крагујевцу К 485/22 од 07.12.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Игор Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и према окривљеном одбије оптужбу.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од

значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП наводећи да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе већ правноснажно пресуђено. Наиме, по ставу браниоца, кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажним пресудама у односу на које је поднет захтев за заштиту законитости требало би да представља саставни део продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ за које је окривљени већ осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Јагодини К 87/21 од 30.01.2022. године, а која је преиначена, у погледу одлуке о кривичној санкцији, пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 308/22 од 09.06.2022. године, те како је радња кривичног дела описана у пресуди Основног суда у Крагујевцу К 485/22 од 07.12.2022. године, а која је потврђена пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 98/23 од 08.06.2023. године, учињена у истом временском периоду, на исти начин и у истој ситуацији, као и оне које су предмет кривичног дела за које је окривљени раније осуђен то је према карактеристикама та радња могла бити укључена у продужено кривично дело, а с обзиром да се не ради се о накнадно откривеном кривичном делу. То посебно, имајући у виду да се окривљени приликом давања одбране у ПУ Јагодина изјашњавао о свим радњама из састава продуженог кривичног дела, па је по мишљењу браниоца, суд одбијајући предлог одбране да се поступци споје и донесе једна пресуда довео окривљеног у тежи положај иако су били испуњени услови предвиђени законом да је реч о једном продуженом кривичном делу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА пресудом Основног суда у Јагодини К.бр. 87/21 од 31.01.2022. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 308/22 од 09.06.2022. године, између осталог оглашен кривим и за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ које је извршено у периоду од 08.08.2020. године до 23.02.2021. године у Јагодини, а пресудом Основног суда у Крагујевцу К 485/22 од 07.12.2022. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 98/23 од 08.06.2023. године, оглашен је кривим за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ које је извршено дана 23.12.2020. године у селу ..., СО

Одредбом члана 61. став 6. Кривичног законика („Сл.гласник РС“ бр.. 121/12) прописано је да кривично дело које није обухваћено продуженим кривичним делом у правноснажној судској пресуди, представља посебно кривично дело, односно улази у састав посебног продуженог кривичног дела.

Дакле, иако стоји чињеница да је окривљени за истоврсна кривична дела осуђен правноснажним пресудама Основног суда у Јагодини К.бр. 87/21 од 31.01.2022. године и Основног суда у Крагујевцу К 485/22 од 07.12.2022. године, те да су радње извршене у временској повезаности, Врховни суд налази да се у конкретном случају не може радити о једном продуженом кривичном делу тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, из разлога што дело за које је окривљени оглашен кривим пресудом Основног суда у Крагујевцу К 485/22 од 07.12.2022. године, које није обухваћено продуженим кривичним делом у правноснажној пресуди Основног суда у Јагодини, представља посебно кривично дело, сагласно члану 61. став 6. КЗ и није од значаја да ли је у питању накнадно откривено кривично дело, који услов је био предвиђен Кривичним

закоником („Службени гласник РС“, бр. 85/2005 од 06.10.2005. године) који се примењивао до 10.09.2009. године.

Такође, су од стране овога суда, оцењени као неосновани и наводи захтева којима бранилац указује да је суд требало да споји кривичне поступке, имајући у виду да је вођење јединственог поступка само могућност али не и обавеза суда.

Поред наведеног, пресудом Врховног касационог суда Кзз 1312/2016 од 30.11.2016. године, на коју се бранилац окривљеног позива у поднетом захтеву, је одлучено о кривичним делима која су учињена у време важења Кривичног законика „Службени гласник РС“, бр. 85/2005 од 06.10.2005. године, који се примењивао до 10.09.2009. године, којим законом је у члану 61. став 6. било прописано да кривично дело које није обухваћено продуженим кривичним делом у правноснажој пресуди, већ буде откривено накнадно, представља посебно кривично дело односно улази у састав посебног продуженог кривичног дела, што у конкретном није случај имајући у виду да је окривљени сва кривична дела извршио током 2020. и 2021. године, у време важења закона који не прописује да кривично дело треба да буде накнадно откривено, да би представљало посебно кривично дело односно ушло у састав посебног продуженог кривичног дела, па се самим тим не ради о истој правној ситуацији како се то захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Игора Петровића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 2. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председника већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић